ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΓΡΑΦΕΙ ΕΛΛΗΝΑΣ ΜΟΝΙΜΟΣ ΚΑΤΟΙΚΟΣ στὸ ἐξωτερικό. — *«Αὐτοκίνητα Ἑλλήνων μονίμων κατοίκων ἀλλοδαπῆς, νόμιμα ἀκινητοποιημένα στὸ Τελωνεῖο πέραν τοῦ ἔτους ἐφυλάχθηκαν στὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.* — *Καὶ ἕνα ἀπ' αὐτὰ ἀποσπάσθηκε ὅτι εἶχε πουληθῆ ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸ Διαχειρίσεως Δημοσίου ὑλικοῦ σὲ δουλευτή, ἀντὶ πινακίου φακῆς.* — *Μιὰ καὶ οἱ δουλευτὲς ἐξαιροῦνται τοῦ πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ»* ⁂ *ΠΑΤΗΡΕΙ ΑΚΟΜΗ.* — *«...Τὰ εἰσοδήματα τοῦ παλιννοστοῦντος παρήχθησαν στὴν ἀλλοδαπὴ καὶ φορολογήθηκαν ἤδη κατὰ τοὺς ἐκεῖ ἰσχύοντας νόμους.* — *Ὅταν ὁ μετανάστης φέρνει μαζί του ὅ,τι δημιούργησε στὸ ἐξωτερικό, δὲν ἀφαιρεῖ τίποτε ἀπὸ τὸν πλοῦτο τῆς χώρας.* — *Τὸ ἀντίθετο μάλιστα.* — *Εἶναι λοιπὸν θλιβερὴ ἡ εἰκόνα τοῦ κράτους ποὺ ξετινάζει καὶ καταγράφει μιὰ οἰκιακὴ συσκευὴ ὅπως ἀκριβῶς καταγράφονται τὰ ἀντικείμενα τῶν κρατουμένων ὅταν μπαίνουν στὴ φυλακή...».* — *Ἐμεῖς ὁπωσδήποτε κουβέντες.* — *Ἀλλὰ ὄχι καὶ ἀστήρικτες. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα.*

«Ἀναμείνατε στὸ ἀκουστικό σας...»

ΣΑΝ... «θέμα τοῦ αἰῶνος» γιὰ τὸ Ἀγρίνιο ἔχει χαρακτηρίση ἡ ἐφημερὶς «Παναιτωλικὴ» τὸ θέμα τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεως. Ἀπαντῶντας λοιπὸν στὸ τελευταῖο φύλλο της σὲ μερικοὺς ἀναγνῶστες της ποὺ τῆς κατελόγισαν κάμψη τῆς ἀγωνιστικότητός της γράφει καὶ προειδοποιεῖ.

«Ἡ ἀπουσία μας ἐπὶ τινα χρόνο ἀσφαλῶς θὰ καζησύχασε πάντα ἀρμόδιον καὶ μή. Καὶ σὰν γυρίσαμε θεύηξε τὸ τηλέφωνο.

—Γιατὶ σταματήσες νὰ γράφεις γιὰ τὸ νερό; Σὲ πληρώσανε;» "Οχι κύριοι...' Ἡ «Παναιτωλικὴ» εἶναι μικρὴ καὶ φτωχὴ γιατὶ δὲν πληρώνεται.

Εἴχαμε κάτι νέες ἐπαφές. Καὶ διαπιστώσαμε ὅτι:'

Συνεχίζεται ἡ αἰσχρὰ γραφειοκρατικὴ μεθοδολογία καὶ ὁ ἄτιμος μανδαρινισμός. Τὸ ρουσφέτι, τὸ μικροσυμφέρον, τὸ μπαχτσίσι... Φίλοι συμπολῖται. Βρισκόμαστε στὶς ἐπάλξεις. Ἀναμείνατε στὸ ἀκουστικό σας.... θὰ σᾶς τοὺς παραδώσω τάχιστα...».

Τί νὰ ἔκαναν;

ΓΡΑΦΕΙ ἡ «Φωνὴ τῶν Καλαβρύτων»: Οὔτε ἕνας ἀπὸ τοὺς κυβερνητικοὺς ὑπουργοὺς καὶ βουλευτὰς ποὺ τόσο πρόθυμα τρέχουν σὲ πολλὲς καὶ διάφορες ἐκδηλώσεις μέχρι καὶ τῶν ἐγκαινίων ξενοδοχείων πολυτελείας, δὲν παρευρέθη στὸ «Ἀγροτικὸ Συνέδριο» ποὺ ἔγινε στὸ Αἴγιο. Καὶ ἦταν αὐτὴ ἡ παρουσία ἕνας ἀκόμη λόγος γιὰ τὴν ἔκφραση παραπόνων ἐκ μέρους τῶν Ἀγροτῶν ποὺ συμμετεῖχαν σ' αὐτό.

Νομίζουμε συνεχίζει ἡ «Φωνὴ» ὅτι εἶναι ἀδικαιολόγητα τὰ παράπονα τῶν ἀγροτῶν μας. Γιατὶ οἱ κ.κ. ὑπουργοὶ καὶ βουλευταὶ θὰ ἦσαν σὲ πολὺ δύσκολη θέση ἔναντι τῶν ψηφοφόρων τους ἂν παρίσταντο...».

Καθένας μὲ τὸ γοῦστο του

Η ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ Ντιὰν Φὺρστεμπεργκ, πρόσφερε ἕνα ρολὸ χαρτὶ ὑγείας διακοσμημένο μὲ 250 ἀποτυπώματα χειλιῶν...

Ὁ Τζιόρτζιο Ντ' Ἀτζίλο ἔστειλε ἕνα μεταξωτὸ φουλάρι ζωγραφισμένο στὸ χέρι ἀξίας — κατ' αὐτόν — 20.000 δολλαρίων.

Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα στάλθηκαν στὴν ἔκθεση «Μόδα καὶ φαντασία», ποὺ ἔγινε στὸ Μανχάταν γιὰ νὰ συγκεντρωθοῦν χρήματα γιὰ ἕνα ψυχοθεραπευτικὸ ἵδρυμα τῆς Νέας Ὑόρκης.

Πενταχόσιοι προσκεκλημένοι πλήρωσαν 50 δολλάρια — ὁ ἕνας γιὰ νὰ μπεῖν στὴν ἔκθεση. Ἡ πιὸ χαρακτηριστικὴ προσφορὰ ἦταν ἀπ' τὸν σχεδιαστὴ τοῦ μαγιὸ «τό πλες» Ρούντι Γκερνρέϊχ. Ἐπρόκειτο γιὰ δυὸ μοντέλλα, ἕνα ἀνδρικὸ καὶ ἕνα γυναικεῖο ἀπό... ἐξαρτήματα ποδηλάτου.

Στὴ μηχανιστικὴ ἐποχὴ μας, δήλωσε ὁ Γκέρνρέϊχ οἱ ἄνθρωποι ἕλκονται ἀπὸ τὰ μηχανήματα ποὺ μεταβάλλονται σὲ αἰσθησιακὰ καὶ πολὺ σὲξ ἀντικείμενα.

ΤΑ μυθιστορήματα τοῦ Τολστόι εἶναι καὶ πάλι τῆς μόδας στὴν Εὐρώπη, ὅπου ἡ μιὰ ἐπανέκδοση διαδέχεται τὴν ἄλλη. Ἡ ἐγγονὴ τοῦ μεγάλου συγγραφέα Τατιάνα ποὺ σήμερα ζεῖ στὴ Ρώμη ἑτοιμάζεται κι' αὐτὴ νὰ ἐκδώση τὰ ὑπομνημονεύματα τῆς μητέρας της, ποὺ ἔχει πεθάνει ἐδῶ καὶ 25 χρόνια μὲ τὸν τίτλο «Μὲ τὸν Λέοντα Τολστόϊ».

Ἡ Τατιάνα εἶδε τὸν παππού της γιὰ τελευταία φορὰ ὅταν ἦταν πέντε χρόνων στὸ περίφημο κτῆμα τοῦ Γιασνάγια Πολιάνα. Δὲν κληρονόμησε ἀπ' αὐτὸν παρὰ ἕνα ...γάτο κι' ἕνα γράμμα ποὺ τῆς ἔστειλε ὁ παππούς της γιὸ τὰ γενέθλιά της. Μεγάλωσε, ὅμως, μέσα στὸ θρῦλο τοῦ μεγάλου Ρώσσου συγγραφέα χάρις στὴ μητέρα της (Τατιάνα κι' αὐτή), ποὺ ἀπὸ τὸ 1920 ἕως τὸ 1923 ἦταν διευθύντρια τοῦ Μουσείου Τολστόϊ στὴ Μόσχα.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἐρωτικὲς πρωτοβουλίες

ΚΑΤΑ παραδοσιακὴ ἀντίληψη, ἐξωμάλισμα ἢ ἡ ἀποπλάνηση γίνεται κατὰ κανόνα ἀπὸ τοὺς ἄνδρες. Αὐτοὶ εἶναι οἱ κυνηγοί καὶ ἡ γυναίκα θωρεῖται πὼς εἶναι τὸ θήραμα, τὸ θῦμα, ποὺ ὑποκύπτει στὴ θέληση καὶ στὶς ὀρέξεις τοῦ ἀρσενικοῦ.

Ἀλλοφανὲς μὲ μιὰν ἄλλη ἔκδοχὴ ἀποφασίζει ἡ γυναίκα νὰ εἶναι τίγρης καὶ ὁ ἄνδρας εἶναι ἐκεῖνος ποὺ θέλει τὸ λάκκο—παγίδα γιὰ νὰ τὴν πιάσῃ. Κατὰ τὴν ἔκδοχὴ αὐτὴ μόνο ἐνεργητικὸ στοιχεῖο τοῦ ρόλου τῆς γυναίκας εἶναι ὅ,τι ἐπιλέγει τὸ κλίμα, τὴ διάθεση τοῦ ἄνδρα, ὥστε νὰ συνεχίσῃ καὶ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ κυνήγι. Τὸν ἀκούει, τὸν ποσέχει καὶ τοῦ δείχνει ἴσως τὸ ἐνδιαφέρον της μὲ ὡρισμένες διακριτικὲς φυσικὲς ἐκδηλώσεις, π.χ. ἀποσύροντας τὰ πόδια της κατὸ τὸν πρακτικὸ κλπ., κλπ.

Ἡ πραγματικότητα, ὅμως, ἡ ἀπορρέουσα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὄχι τὸ τί ἐπιδιώκει ὁ ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ ποιὲς εἶναι οἱ δικές της ἐπιδιώξεις. Ἐκεῖνον τὸν ἐφήνει νὰ πιστεύῃ ὅτι εἶναι ἐκεῖνος τὴν πρωτοβουλία, ἀλλὰ αὐτὸ ἐπειδὴ εἶναι ὁ καλὸς τρόπος γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὸ θέλει. Ἔξαιρε δηλαδὴ ὁ,τι τὸ νὰ φανῇ ὅτι ἀντιστέκεται καὶ φαινομένου στὴ στιγμὴ ποὺ δὲν ἔχει προκαθορίσῃ ἱκανοποιητικὸ ἀνδρικὸ ἐγωϊσμό του. Ἔτσι πιστεύει ὅτι ἔχει τὸν ἄνδρα ἐξουσίας τῆς.

Ἀλλοίνος πιστεύει πάλι ὅτι δὲν εἶναι ὁ ἴδιος τὰ πράγματα, ἔστω κὰ ἐπιτύχῃ ἀπὸ τὴ γυναίκα αὐτὸ ποὺ θέλει. Καμαρώνει τὴν ἱκανότητά του, ἔχοντας τὴν πεποίθηση πὼς τὴν ἔπιασε ἀπὸ ὄρχια του... Δὲν περνάει κάθε ἀπὸ τὸ μυαλὸ του ἡ ἰδέα ὅτι μπορεῖ νὰ εὐνόησε ἐκείνη τὸ ἐγωϊσμό του, ἐπειδὴ τὸ ἤθελε δέδομα ἀπ' τὴν ἀρχή.

Ἡ κοινωνικὴ συμβατικότητα ἔχει καθορίσῃ ἀπὸ αἰῶνες τώρα ὅτι αὐτὸς κυνηγᾶ καὶ ἐκείνη κυνηγιέται... Θεωρεῖ λοιπὸν σὰν ἀναπόσπαστο καὶ παραδοσιακὸ μέρος τοῦ ἀνδρικοῦ ρόλου του τὸ νὰ «ξεμυαλίσῃ» καὶ νὰ «κατακτήσῃ» τὴ γυναίκα ποὺ τὸν ἐνδιαφέρει σεξουαλικά.

Στὸ παραδοσιακὸ ἐρωτικὸ παιχνίδι τοῦ «ξεπλανέματος» ἡ γυναίκα ἐθωρεῖτο πάντα ὅτι μειονεκτοῦσε, ὅτι ἔβγαινε ὁπωσδήποτε χαμένη γιατὶ ἀποτελοῦσε κοινωνικὸ «στίγμα» ἡ ἀπώλεια τῆς παρθενίας της καὶ ἀκόμη γιατὶ τὴν ἀπειλοῦσε ὁ κίνδυνος τῆς ἐγκυμοσύνης.

Ἀντίθετα, ὁ ἄνδρας ποὺ μπορεῖ νὰ καυχηθῇ ὅτι κατέχει τὴν τέχνη τοῦ γυναικοκατακτητή, φιγουράρει σὰν ἥρωας στὰ μάτια τῶν ὁμοφύλων του καὶ συγχρόνως χάρις στὴ φήμη του αὐτὴ ἐξασφαλίζει εὔκολες ἐρωτικὲς ἐπιτυχίες. Πραγματικά, οἱ περισσότερες γυναῖκες ξετρελλαίνονται μὲ τὸν τύπο τοῦ Καζανόβα. Μιὰ ἐξήγησῃ τοῦ φαινομένου, εἶναι ὅτι κάθε γυναίκα ἔχει τὸν κρυφὸ πόθο νὰ ἀγαπηθῇ, νὰ κατακτηθῇ, λαχταρᾶ νὰ δεκιμασθῇ ἡ ἀρετή της ἀπὸ ἕναν ἄνδρα ἀνεγνωρισμένο, ἔμπειρο στὸν ἐρωτικὸ τομέα.

Ὑπάρχει, ὅμως καὶ ἡ ἄλλη ἐξήγηση. Ὅταν ἡ γυναίκα σχετίζεται μὲ ἕνα ξακουστὸ γόητα δυκιμάζει ἔτσι τὴν ἀξία ὄχι τῆς δικῆς του τεχνικῆς, ἀλλὰ τῆς δικῆς της. Καὶ ἐπιδιώκει νὰ ἀποδείξῃ τὶς ἱκανότητές της, ἐπιτυγχάνοντας ἐκεῖ ποὺ ἀπέτυχαν τόσες ἄλλες.

ΠΑΝ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

Πῶς ἐξηγεῖται ἡ πολυγαμία τῶν Μορμόνων

Η ΔΥΝΑΜΗ ΠΑΛΑΙΟΥ ΕΘΙΜΟΥ

ΜΑΡΡΑΙΓΚ (Γιουτα). Παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἐπίσημος ἐκκλησία τῶν Μορμόνων ἔχει ἀπαγορεύσει τὴν πολυγαμία ἀπὸ τοῦ 1890, ὁ θεσμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἀνθῇ ἐις τὴν ὀρεινὴν Πολιτείαν τῆς Γιούτα. Κατὰ τοὺς μετ, ωτέρους ὑπολογισμούς, εἰς τας Δυτικὰς Γιολιτείας, ὑπάρχουν περὶ τὰς 50.000 πολύγαμοι μὲ ἄγνωστον ἀριθμὸν συζύγων καὶ τέκνων — διότι οἱ πέραν τοῦ πρώτου γάμοι καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν γεννώμενα τέκνα δὲν δηλοῦνται εἰς τὸ ληξιαρχεῖον. Τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν πολυγάμων ζεῦν εἰς τὴν Γιούνα, τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ εἰς τὴν Ἀριζόνα, τὸ Αἰντάχο, τὴν Καλιφόρνιαν καὶ ἄλλας Δυτικὰς Πολιτείας.

Ἡ πολυγαμία ἐνσωματοποιήθη θρησκευτικῶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἁγίων τῆς Δευτέρας Παρουσίας, δηλ. τῶν Μορμόνων, τοῦ 1847, ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ της Μπράϊχαμ Γιάνγκ, ὁ ὁποῖος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, εἶχεν 27 συζύγους καὶ 56 τέκνα. Τῷ 1890 ἡ Ἐκκλησία ἐπέβαλεν ὡς ὅρον διὰ τὴν ἔνταξιν τῆς Γιούτα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τὴν κατάργησιν τῆς πολυγαμίας ὑπὸ τῶν Μορμόνων, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐδέχθησαν τοῦτο.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΕΘΙΜΟΥ

Μετὰ τὴν ἀπόφασίν των οἱ Μορμόνοι προσεπάθησαν νὰ καταργήσουν τὴν πολυγαμίαν ἀπὸ τὴν αἵρεσίν των, ἀφορίζοντες πάντα ὅστις ἐκήρυσσεν ἢ ἐφήρμοζε τὴν πολυγαμίαν. Ἐν τούτοις παρὲ τὰς διώξεις, ἡ πολυγαμία δὲν κατηργήθη μεταξὺ τῶν Μορμόνων. Οἱ πολύγαμοι ζοῦν ὠργανωμένοι εἰς διαφόρους αἱρέσεις καὶ κοινότητας, ὡρισμέναι δὲ ἀπομεμακρυσμένα πόλεις των εἶναι ἀποκλειστικῶς πολύγαμοι. Ἡ γνωστοτέρα ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ πόλις τοῦ Κολοράδο, εἰς τὴν Ἀριζόνα. Τῷ 1953 ὁ τότε κυβερνήτης τῆς Ἀριζόνα Χάουαρδ Πάϊλ, ὠργάνωσε μίαν ἔφοδον κατὰ τῆς πόλεως, κατὰ τὴν ὁποίαν συνελήφθησαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γυναῖκες καὶ παιδία, οὐχὶ ὅμως οἱ πολύγαμοι ἡγέται τῆς κοινότητος. Τὸ ἑπόμενον ἔτος ὁ Πάϊλ κατεψηφίσθη ὑπὸ τῶν Μορμόνων, οὔτω δέ, δὲν ἐπανεξελέγη κυβερνήτης.

Σήμερον τὸ Κολοράδο εἶναι μία ἀνθοῦσα πόλις ἐν μέσῳ τῆς ἐρήμου, κατασκευασθεῖσα τοιαύτη χάρις εἰς τὰ μενάλα ἀρδευτικὰ ἔργα καὶ τὴν βιομηχανίαν. Ἔχει μερικὰς πολυτελεῖς κατοικίας διὰ τοὺς προύχοντας καὶ πολλὰ κτίρια ποὺ ὁμοιάζουν μὲ στρατιωτικοὺς κοιτῶνας, διαμένουν δὲ εἰς αὐτὰ γυναῖκες καὶ παιδία. Εἰς τὴν κοινότητα, ὑπάρχουν 612 παιδία.

Οἱ ἐπικριταὶ τῆς πόλεως τοῦ Κολοράδο προσπαθοῦν νὰ ἀφαιρέσουν ἀπὸ τὴν πόλιν τὸ δικαίωμα νὰ ἔχῃ ὁμοσπονδιακὰ σχολεῖα, ὡς καὶ ὕδωρ καὶ ἀποχετεύσεις συντηρουμένας ὑπὸ τοῦ κράτους. Λέγουν ὅτι τὸ Κολοράδο εἶναι μία θεοκρατικὴ πόλις εἰς τὴν ὁποίαν αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία εἶναι ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως. Ἐν τούτοις, οἱ ἰθύνοντες τῆς περιοχῆς λέγουν ὅτι εἰς τὴν πόλιν των τὰ πάντα εἶναι κοινοτικὰ καὶ ὅτι οἱ πάντες ἔχουν μερίδιον ἐκ τῶν κοινοτικῶν ἐσόδων. Τὸ πάθημα τοῦ Πάϊλ ἀποτρέπει τοὺς πολιτικοὺς τῆς Γιούτα καὶ τῆς Ἀριζόνα νὰ ἐπιχειρήσουν νέαν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Κολοράδο, δεδομένου δέ, ὅτι αὐτὴ αὕτη ἡ ἐπίσημος ἐκκλησία τῶν Μορμόνων διώκει τὴν πολυγαμίαν, οἱ πολύγαμοι ἔχουν ἱδρύσει διαφόρους ὑπο—αἱρέσεις ἀποντες, ὅμως θεωροῦν ἑαυτοὺς Μορμόνους.

ΜΕΤΡΟΝ ΒΟΗΘΕΙΑΣ...

Ἡ πολυγαμία δὲν ἠσκεῖτο ποτὲ ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ αἵρεσις εὑρίσκετο εἰς τὸ ἀποκορύφωμά της κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1850, ὑπὸ πλέον τοῦ 20% τῶν Μορμόνων. Ἠσκεῖτο δέ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὑπὸ τῶν πλουσίων ἢ γετῶν των. Οἱ μελετηταὶ τῆς αἱρέσεως λέγουν ὅτι ἡ πολυγαμία ἐφηρμόσθη ὡς ἓν πρακτικὸν μέσον βοηθείας τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν κατὰ τὰς δυσκόλους ἡμέρας τῶν πολέμων τῆς Ἀνεξαρτησίας τοῦ 19ου αἰῶνος.

Οἱ ἀντίπαλοι τῆς πολυγαμίας λέγουν ὅτι, ἀντιθέτως, ὁ θεσμὸς αὐτὸς εἶναι ἐπιζήμιος διὰ τὰς γυναίκας καὶ τὰ παιδιά. Ὁ Τίμ Ἀντερσον, ὁ ὁποῖος ἔχει μελετήσει τὴν ζωὴν τῶν πολυγαμικῶν κοινοτήτων τῆς Γιούτα καὶ τῆς Ἀριζόνας, θεωρεῖ ὅτι πολλαὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι κοινότητες «σωματεμπορίας», δεδομένου ὅτι ὁ θεσμὸς ὡθεῖ νέας γυναῖκας νὰ ὑπανδρεύωνται ἡλικιωμένους πλουσίους, χωρὶς νὰ ἔχουν τὰ νομικὰ δικαιώματα τῆς συζύγου.

Πράγματι, διὰ νὰ ἀποφεύγουν τὰς ποινικὰς διώξεις, οἱ πολύγαμοι δηλώνουν εἰς τὸ Ληξιαρχεῖον μόνον τὸν γάμον των μὲ τὴν πρώτην σύζυγόν των, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἡ νόμιμος κληρονόμος των. Αἱ ὑπόλοιποι σύζυγοι τελοῦν τὸν γάμον εἰς ἰδιωτικὰς θρησκευτικὰς τελετάς, δὲν θεωροῦνται νόμιμοι σύζυγοι, τὰ δὲ τέκνα τῶν γεννῶνται κρυφά, μὲ τὴν βοήθειαν μαιῶν ἢ ἰατρῶν —μελῶν τῆς αἱρέσεως.

Οἱ πολύγαμοι λέγουν ὅτι πράττουν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τοὺς ἐπιτάσσει ἡ αἵρεσίς των, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν στάσιν τῆς Πολιτείας, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζουν ὡς ὑποκριτικήν:

—Μὲ τὴν κατάστασιν ἡ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὴν Οὐάσιγκτων, ὅταν οἱ πλεῖστοι τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν συντηροῦν παλλακίδας, διατὶ ζητοῦν νὰ καταργήσουν τὴν πολυγαμίαν;», λέγει εἰς πολύγαμος. «Ἡμεῖς, τουλάχιστον, νυμφευόμεθα τὰς ἐπὶ πλέον γυναῖκας μας».

ΜΙΑ ΜΑΡΚΟΝΙΣΣΑ ΣΧΟΛΙΑΖΕΙ

Ταξιδιοῦ ἐγκώμιο

Ὑπὸ ΑΝΝΙΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀσυρματιστρίας Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ

Β'

Μέσα στὰ πλαίσια ποὺ ἀνάφερα στὸ χθεσινὸ σημείωμα θλέπω ὅτι εἶναι σκαρωμένο καὶ τὸ πληροφοριακὸ φυλλάδιο ποὺ σᾶς εἶπα καὶ ἀντιγράφοντας πιστὰ τὴν εἰσαγωγὴ τῆς πρώτης σελίδας — δίπλα δηλαδὴ στὸν παγκόσμιο χάρτη καὶ στὸ λαχταριστό, στὸ πολύτιμο εὐρετήριο (Μπανγκόγκ σελὶς τάδε, Χόνγκ Κόνγκ σελὶς δεῖνα) σᾶς μεταφέρω σκέψεις πάνω στὶς ὁποῖες θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ φιλοσοφήσῃ.

«Το 1906 ὁ Ἀλφρέντ Κουονὶ, ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους πρακτόρες ταξειδίων ποὺ προαισθάνθηκε ὅτι αὐτὸς ὁ αἰώνας ποὺ γεννιόταν θὰ ἦταν τῶν μεγάλων ταξειδίων, ἵδρυσε στὴ Ζυρίχη τὸν διεθνὴ ὀργανισμὸ ταξειδίων ποὺ φέρει τὸ ὄνομά του». Ἀξίζει νὰ σημειώσουμε ὅτι τὸ σῆμα τῆς ἀτζένσιας εἶναι ἡ ὑδρόγειος «κομμένη» μὲ μεσημθρινοὺς καὶ παραλλήλους καὶ ὀτὸν Ἰσημερινὸ, θαρρεῖς, γύρω —γύρω γραμμένη τὴν λέξη «ΚΥΟΝΙ» ἔτσι ποὺ δίνει τὴν ἐντύπωση ποὺ σᾶς ἔλεγα νὰ ἔεῤῥῆς νὰ περπατήσῃς στὸ ἀστέρι ποὺ κυλᾶει τὴν περιπέτειά του στὸ ἄπειρο... Ἀξίζει ἀκόμη νὰ σημειώσουμε τὴν χρονολογία 1909: ἀπὸ τότε, λέει, τὸ φυλλάδιο ἀρχίζει ὁ Κουονὶ νὰ προτείνῃ στὴ πελατεία του πιὸ «μακρυνὰ ταξείδια» ὅπως ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Τυνησία! Ἀν ὅτι δὲ γνωρίζει ἡ ἐν λόγῳ ἀτζένσια εἶναι ἀπὸ τὶς ἀρχαιότερες!

Ἔφόσον — συνεχίζει τὸ φυλλάδιο — ταξειδεύετε ὡς γκρούπ προσπαθοῦμε ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ σᾶς προσφέρουμε τὶς καλλίτερες προϋποθέσεις ἀναψυχῆς μὲ ταφορῶν γραμμῆς ἢ εἰδικῶν ἀπτήσεων (τὰ «ἀθανάτα» τῆς κοινῆς ὀργανώσεως ποὺ λέγαμε καὶ ποὺ ἕνας ἕκαστος προσωπικῶς γιὰ νὰ νοικιάσῃ ἰδιωτικὸ ἀεροπλάνο μόνο στὸν ὕπνο του θὰ τὸ ρακάριζε!).

Βεβαίως ὑπάρχει τὸ «ἀσχημον» τοῦ ὡραρίου: ὑπόκειεθε εἰς τὸ πρόγραμμα. Πάντως φθάνοντας στὸν προορισμόν σας καὶ στὸ ξενοδοχεῖον τῆς ἐκλογῆς σας (ὑπάρχει δηλ. πάντοτε προσφορὰ ἐκλογῆς μεταξὺ δύο ἢ τριῶν καὶ παραπάνω ξενοδοχείων) εἶσθε καὶ ἐγκαταλελειμμένοι: οἱ ἀντιπρόσωποί μας εἶναι κοντά σας, ἀόρατοι, ἐὰν τὸ ἐπιθυμῆτε, ἀλλὰ πολὺ ἀποτελεσματικοὶ ἐὰν προτιμᾶτε. Ἐὰν ἀκόμη ἔχετε διαλέξει ἕνα «γῦρο» ὁ ὁδηγός μας μπορεῖ νὰ σᾶς δώσῃ κάθε βοήθεια..., ἐὰν θέλετε. Τὸ «μότο» ἐξάλλου τῆς Κουόνι, (ποὺ ἐμπορικῶς, βεβαίως, σήμερα εἶναι τὸ «σῆμα κατατεθέν») εἶναι ἡ φράσις «τὸ ἀντίθετον τοῦ συνηθισμένου Τουρισμοῦ».

Ἐπ' αὐτοῦ μποροῦμε νὰ σημειώσουμε ἄλλη ταξειδιωτικὴ ἀτζένσια τῆς ὁποίας τὸ σῆμα κατατεθὲν καὶ ἡ ὀνομασία της εἶναι «ANTICLUB» δηλ. κάτι τὸ ἀλλοιώτικο ἀπὸ τὰ συνηθισμένα τουριστικὰ κλάμπ τύπου «κεφαλὴ δεξιὰ—κεφαλὴ ἀριστερά» ποὺ λέγαμε.

Μέσα σ' αὐτὰ τὰ πλαίσια ἐκτὸς τῶν ταξειδίων —τῶν ὀργανωμένων δηλ. ταξειδίων μὲ ἐπισκέψεις, ξεναγήσεις, θεάματα κλπ., — τὰ ὁποῖα ἔχει ὀργανώσει γιὰ ὅλα τὰ μέρη τῆς Γῆς, ἔχει προβλέψει πλήρη ἐλευθερία «συνδυασμῶν» ἢ ἀκόμη «γύρων» καὶ τὸ γεγονὸς ποὺ τὸ θεωρῶ πάρα πολὺ σημαντικὸ ἀπὸ ψυχολογικὴ καὶ πρακτικῆς βεβαίως, πλευρᾶς.

Σὰν παράδειγμα ἀκόμη ἀναφέρω τὴν πιθανότητα ἐκλογῆς «Γῦρος τοῦ Κόσμου — Θάλασσες τοῦ Νότου» ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ Παρίσι (ἢ Ζυρίχη — Γενεύη —Σιγγαπούρη καὶ φέρνει γῦρο Μηαλί — Σύδνεϋ — Σαμόα — Φίτζι — Ταϊτή — Μουρέα — Λός Ἄντζελες — Παρίσι (ἢ Ζυρίχη —Γενεύη). Τὸ δὲ κόστος τῆς ὅλης «ἐπιχειρήσεως» (γῦρω στὰ 17.000 γαλλικὰ φράγκα) εἶναι ἁπλῶς τὸ διπλάσιο ἢ τριπλάσιο τῶν ὑπολοίπων «γύρων» ἀλλὰ σὲ γενικὰ πλαίσια εἶναι προσιτὸ γιὰ τὸ μέσον ἐπίπεδον τοῦ Εὐρωπαίου ἐργαζομένου — ὑποτίθεται βεβαίως, ὅτι θὰ πρέπει νὰ κάμῃ οἰκονομίες δύο ἐτῶν π.χ. ἢ ἑνὸς ἀναλόγως τῶν ἀποδοχῶν ἢ ἐπιδομάτων ἀνεργίας κ.λπ. (ἢ τοῦ ...τρόπου ζωῆς του)! Χωρίς, λοιπόν, ἡ Κουόνι νὰ ἐξυπηρετεῖ ἀποκλειστικῶς «βίπ» ἐξυπηρετεῖ τὸν μέσο ὅρο τοῦ τουρίστα προσφέροντάς του, ὅμως, ἐπίπεδον «βίπ» (πρώτης ἢ λοὺξ κατηγορίας) καὶ φυσικὰ καθένος ἀξίος ὁ μισθός του προκειμένου ν' ἀποφασίσῃ τί θὰ προσφέρῃ στὸν ἑαυτό του.

—Ἐκεῖνο ποὺ χαίρεται κανένας ἰδιαιτέρως εἶναι ἡ «ἐπαγγελματικὴ εἰλικρίνεια» τοῦ φυλλαδίου. Στὶς περισσότερες σελίδες διευκρινίζεται ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπόψιν του πολλὰ, π.χ. ν' ἀγουροξυπνήσῃ γιὰ τὴν πτήσῃ πρὸς Ντὶρ Ντάβα μὲ νοικιασμένο ἰδιωτικὸ ἢ ἀκόμη ὅτι λόγῳ ἀμεθυέλλης κ.λπ. καιρικῶν συνθηκῶν μπορεῖ ν' ἀκυρωθῇ ἡ κρουαζιέρα μὲ χόβερκραφτ στὸν Νείλο, ἀλλὰ ἐγὼ τὸ βρίσκω μᾶλλον δελεαστικό. Ψυχολογικῶς δηλ. πέρα ἀπὸ τὸν συνδυασμὸ ἀνεξαρτησίας — φροντίδας ποὺ ἔχουν ἐπιτύχῃ νὰ προσφέρουν στὸν πελάτη καὶ νὰ ξεφεύγῃ ἀπὸ τὰ «φορτικὰ» γκρούπ» ποὺ λέγαμε τοῦ δίνουν καὶ ὅλους μιὰ γεύσῃ περιπέτειας καὶ μόνο ἀναφέροντας τὴν ἀμμοθύελλα ἢ τὸ πρωϊνὸ ἀγουροξύπνημα ἢ ἀκόμη ὅτι θὰ κατοικηνώσῃ γιὰ μιὰ νύχτα κάτω ἀπ' τὴ σκηνὴ μέσα στὴ Σαχάρα (ἐλλείψει δηλ. ἄλλου καταυλισμοῦ). Κάθε τί ποὺ σπάει τὴν ρουτίνα καὶ τὴν εὐκολία πιάνεται γιὰ περιπέτεια.

Εἴπαμε ὅτι ὅλοι ἔχουμε τὸ δικαίωμα τῆς «μιᾶς θέσης στὸν ἥλιο» καὶ ὁ καθένας ὑποχρεοῦται νὰ κόψῃ τὴν εὐτυχία του στὰ μέτρα του. Θὰ πρέπει ν' ἀφήσουμε τὸ «σκάφος τοῦ Ἀνθρώπινου Γένους» νὰ πορεύθῇ μὲ τὴν μαρέα μιᾶς καὶ εἶναι σήμερα οἱ δυναμικοὶ τιμονιέροι ποὺ θὰ μποροῦσαν ν' ἀλλάξουν τὴν τύχη τῆς Γῆς. Περίμενε καὶ θὰ δῆς: Θάρθῃ στιγμὴ ποὺ ὅλοι θὰ μποροῦμε νὰ κάνουμε κρουαζιέρα στὴ Χαβάη καὶ στὰ Φίτζι. Ξέρεις πότε; Ὅταν οἱ «βίπ» καὶ οἱ σπουδαῖοι, τέλος πάντων, θάχουν ἐγκατασταθεῖ ἀνέτως ἀτὸν Ἄρη καὶ θὰ μᾶς χαρίσουν τὴν Γῆ—νᾶσαι σίγουρος. Καὶ ἐπειδὴ θὰ πρέπει ν' ἀρχίσω τελικὰ τὸν ἐπίλογο σᾶς μεταφέρω τὰ τελευταῖα στοιχεῖα ποὺ τὸ φυλλάδιο τῆς «Κουόνιο» ἔχει κατατέξει ὑπὸ τὸν τίτλον «Χαρὲς τοῦ ταξειδίου.. ἢ οἱ (μικρὲς) ἀναποδιὲς τοῦ νομίσματος «τὸ ρόδον καὶ τ' ἀγκάθια του».

1. Γιὰ νὰ πετύχῃ τὸ ταξεῖδι σᾶς πρέπει νὰ τὸ διαλέξετε σύμφωνα μὲ τὸν προσωπικὸν τρόπον τοῦ ζῆν σας, τὴν ἰδιοσυγκρασίαν σας καὶ τὸ θαλάντιόν σας. Μὴν ἐγγραφῆτε π.χ. σ' ἕνα καφάρι ὅταν σᾶς πιάνῃ ε